

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/86/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616206002
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7616206002.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. G., nar. XX.X.XXXX, bytom M., P. XXX, právne zast. Mgr. Ladislavom Riedlom, Advokátska kancelária Prešov, Levočská 4703/89, IČO: 50 490 044, o zaplatenie 36.592,16 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.4.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 48.578,06 Eur spolu so zmluvným úrokom zo sumy 36.592,16 Eur vo výške 6,10 % ročne od 16.10.2015 do zaplatenia, zákonným úrokom z omeškania zo sumy 36.592,16 Eur vo výške 8,25 % ročne od 16.10.2015 do zaplatenia, zákonným úrokom z omeškania zo sumy 5.201,55 Eur vo výške 8,25 % ročne od 16.10.2015 do zaplatenia, vrátane náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 8.10.2008 bola medzi ním ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o poskytnutí úveru č. 089082. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý hypotekárny úver vo výške úverového limitu 40.994,49 Eur. Na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o úvere bola dňa 8.10.2008 uzavretá zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg.č. 089082/Zal/1 v ktorej pôvodný žalobca vystupoval ako záložný veriteľ, žalovaný ako dlžník, pričom ako záložcovia boli uvedení O. G. a O. G., vlastníci založenej nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXX, k.ú. M.. Nakoľko žalovaný opakovane porušoval zmluvné a obchodné podmienky, vyhlásil žalobca dňa 15.11.2013 predčasnú splatnosť úveru. Keďže k dohode, aby bola celá pohľadávka riadne splácaná a splatené nedošlo, žalobca pristúpil dňa 24.2.2014 k výkonu záložného práva podľa § 151l Občianskeho zákonníka a to formou predaja prostredníctvom dobrovoľnej dražby. Nakoľko prebiehalo na tunajšom súde konanie o určenie neprijateľných zmluvných podmienok sp.zn. 2C/138/2015, dobrovoľnú dražbu nebolo možné vykonať. Dlžná suma úveru vyčíslená ku dňu 15.10.2015 činila celkovo 47.985,07 Eur a pozostávala z nesplatených istín úveru vo výške 36.592,16 Eur, zmluvných úrokov v sume 5.201,55 Eur, zákonných úrokov z omeškania v sume 6.191,36 Eur. Uplatnil i náhradu nákladov z dražby od ktorej bol povinný upustiť vo výške 592,99 Eur.

3. Vo veci bol dňa 2.5.2016 vydaný platobný rozkaz pod sp. zn. 11C/86/2016-22, proti ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný, čím sa podľa v tom čase platnej úpravy platobný rozkaz zrušil.

4. Žalovaný v odpore doručenom súdu dňa 17.5.2016 uviedol, že platobný rozkaz nemal byť z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy nikdy vydaný. Za neprijateľné zmluvné podmienky považoval prinajmenšom zmluvné pokuty. Konštatoval, že toto súd pri vydávaní platobného rozkazu nezohľadnil európske spotrebiteľské právo najmä Smernicu Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 ako aj Smernicu Rady 87/102/EHS zo dňa 22.12.1986. Nezohľadnil ani judikatúru Európskeho súdneho dvora. Považoval úver poskytnutý veriteľom za bezúročný a bezpoplatkov z dôvodu porušenia § 4 ods. 2 písm. f) Zákona č. 258/2001 Z.z.. Úverová zmluva obsahuje neprijateľné podmienky napr. článok VIII. bod 1, dohoda o zrážkach zo mzdy, článok IX. bod 2, poplatok za poskytnutie úveru, čerpanie úveru, správu úveru. Žalobca sa dopustil voči žalovanému klamlivej, nekalej, obchodnej praktiky podľa § 8 ods. 4 Zákona č. 250/2007 Z.z.. Pre prípad, žeby bol zaviazaný na úhradu istiny a splátok, žiadal o možnosť splácania dlhu v splátkach. Zároveň vzniesol námietku premlčania od okamihu zosplatenia splátok úveru.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu zo dňa 28.6.2016 konštatoval, že argumentácia žalovaného je opretá o účelové tvrdenia. Čo sa týka zmluvných pokút a dohody o zrážkach zo mzdy, tieto neboli vo vzťahu k žalovanému nikdy uplatnené. Poplatky boli dohodnuté a účtované v súlade s právnym poriadkom. O týchto poplatkoch bol žalovaný ešte pred podpisom úverovej zmluvy informovaný, neprotestoval, nežiadal žiadne vysvetlenia. Mylný je aj žalovaným prezentovaný názor, že na zmluvu o poskytnutí úveru sa vzťahuje Zákon č. 258/2001 Z.z., pretože podľa § 1 ods. 2 písm. e) tohto zákona sa tento nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do 200,- Eur a nad hodnotu nad 20.000,- Eur.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 9.11.2016 uviedol, že zmluvné podmienky, ktoré sú súčasťou spotrebiteľskej zmluvy sú za každých okolností preskúmateľné súdom bez ohľadu na to, či ich žalobca vo vzťahu k nemu uplatnil alebo nie. Zotrvával na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. V závere konštatoval, že úver mu bol poskytnutý vo výške 40.999,49 Eur, zaplatil sumu 17.964,95 Eur a napriek tomu si od neho žalobca nárokuje ešte zaplatenie sumy 57.577,27 Eur, čo je neakceptovateľné navýšenie.

7. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 9.12.2016 opätovne poukázal na ustanovenie § 1 ods. 2 písm. e) Zákona č. 258/2001 Z.z. s tým, že poskytnutý úver nie je úverom spotrebiteľským. Uplatnený zmluvný úrok nie je sankciou ale predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Odo 657/2005 a 29Odo 689/2006.

8. Uznesením sp. zn. 11C/86/2016-81 zo dňa 30.3.2017 súd konanie v predmetnej veci prerušil a to až do právoplatnosti konania vedeného tunajším súdom pod sp.zn. 2C/138/2015 vzhľadom k tomu, že v uvedenej veci bola prejednávaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru ako aj neprijateľnosť dohodnutých zmluvných podmienok, čo mohlo mať zásadný vplyv na rozhodnutie v tejto veci.

9. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, pričom uznesením sp.zn. 3Co/179/2017-94 zo dňa 31.5.2018 Krajský súd v Košiciach uznesenie o prerušení konania potvrdil.

10. Uznesením sp.zn. 11C/86/2016-151 zo dňa 13.10.2020 súd rozhodol o pokračovaní v konaní po právoplatnom rozhodnutí v konaní sp.zn. 2C/138/2015.

11. V priebehu konania doručil žalobca návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, pričom uznesením zo dňa 15.10.2019 súd pripustil, aby do konania na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, ktorej bola pohľadávka ako postupníkovi postúpená.

12. Vo veci bolo nariadené pojednávania naposledy na deň 27.5.2021, ktorého sa zúčastnil iba právny zástupca žalobcu. Právny zástupca žalovaného svoju neúčast' písomne ospravedlnil kolíziou pojednávania a žiadal, aby bolo pojednávanie odročené. Následne však udelil súhlas na konanie a rozhodnutie vo veci v jeho neprítomnosti. Súd preto v zmysle ustanovenia § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti procesných strán a právneho zástupcu žalovaného.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o poskytnutí úveru reg. č. 089082 zo dňa 8.10.2008, zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 089082/Zal/1 z toho istého dňa, žiadosťou o čerpanie hypotekárneho úveru zo dňa 28.10.2008, poslednou

výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 1.3.2013, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 16.11.2013 vrátane doručky, oznámením o začatí výkonu záložného práva zo dňa 24.2.2014, prehľadom splátok a úhrad, faktúrou za vykonanie dražby, všeobecnými obchodnými podmienkami ČSOB, obchodnými podmienkami ČSOB, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 21951000363 zo dňa 30.7.2019 s prílohou č. 1, obsahom spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2C/138/2015 a zistil tento skutkový stav:

14. Dňa 8.10.2008 bola medzi predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o poskytnutí úveru reg. č. 089082, na základe ktorej bol žalovanému schválený a následne poskytnutý hypotekárny/spotrebiteľský úver vo výške 40.994,49 Eur na dobu 20 rokov. Tento sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach po 322,52 Eur. Úver bol zabezpečený zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX v k.ú. M. a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 089082/Zal/1 z toho istého dňa.

15. Z poslednej výzvy na úhradu pohľadávky zo dňa 1.3.2013 bol žalovaný predchodcom žalobcu vyzvaný k úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 914,570 Eur a to do 30.9.2008 v opačnom prípade bude úver vyhlásený za splatný.

16. Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 16.11.2013 súd zistil, že predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku voči žalovanému za splatnú ku dňa 15.11.2013. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bol žalovanému doručené dňa 22.11.2013.

17. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2C/138/2015 súd zistil, že v predmetnej veci súd 1. stupňa opätovne rozhodol dňa 15.4.2019 a konanie o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru reg. č. 089082 zastavil. Druhým výrokom určil neprijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy a v prevyšujúcej časti čo do príkazu žalovanému (v tomto prípade žalobcovi) zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k.ú. M. žalobu zamietol. Rozsudok súdu 1. stupňa bol v napadnutých výrokoch II a III potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 3Co/114/2019-229 zo dňa 19.8.2020.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu vyhotovenia výzvy na úhradu pohľadávky, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 283/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý hypotekárny/spotrebiteľský úver. Úverová zmluva uzatvorená medzi predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Z obsahu zmluvy je zrejme, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred predchodcom žalobcu, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaný pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci.

26. Pôvodný veriteľ Československá obchodná banka a.s. postúpil pohľadávku voči žalovanému zo Zmluvou o poskytnutí úveru reg. č. 089082, terajšiemu žalobcovi v priebehu tohto konania. Prioritne sa preto súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie žalobcu, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom žalovaného a žalobcom. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Z uvedenej definície vecnej legitímácie je zrejme, že stranou sporu môže byť ktorákoľvek fyzická, či právnická osoba, ktorá podá žalobu resp. voči ktorej je žaloba podaná. Uvedené však neznamená, že táto strana sporu je aj v konaní vecne legitimovaná t.j. že je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia resp. hmotnoprávnej povinnosti. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je pritom rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.

27. Pôvodný veriteľ, ktorý poskytol úver žalovanému t.j. Československá obchodná banka a.s. je bankou. Z uvedeného dôvodu je potrebné na danú vec okrem ustanovení § 525 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona. Uvedené ustanovenie upravuje špeciálne podmienky (okrem všeobecných podmienok postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku), kedy môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky bankou. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018 podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.

28. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou sa vyžaduje v zmysle vyššie uvedených ustanovení kumulatívne splnenie týchto podmienok:

- existencia splatnej pohľadávky,
- písomná výzva banky,
- následné nepretržité viac ako 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením jeho záväzku voči banke.

29. K postúpeniu pohľadávky bankou žalobcovi, pokiaľ sa týka Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. 089082 zo dňa 8.10.2008 došlo zmluvou o postúpení pohľadávok č. 21951000363 zo dňa 30.7.2019 pred zmluvne dohodnutou dobou konečnej splatnosti celého úveru, ktorá podľa uvedenej zmluvy mala nastať až v roku 2028. Úver však bol zosplatený predchodcom žalobcu predčasne ku dňu 15.11.2013.

30. V danom spore pôvodný žalobca súdu predložil prípis zo dňa 1.3.2013 označený ako "Posledná výzva na úhradu pohľadávky" adresovaný žalovanému právnym predchodcom žalobcu, ktorým ich mal upozorniť na nedoplatok na splátkach úveru v celkovej výške 914,57 Eur. Doklad o jeho doručení žalobcovi však súdu nepredložil. Žalobca resp. jeho predchodca teda v tomto spore nezdokladoval, že z jeho strany došlo k riadnemu predčasnému zosplateniu tohto úveru, a tým aj zároveň k zrealizovaniu výzvy na úhradu celého ním požadovaného dlhu, ktorý ako pohľadávka jeho právneho predchodcu mal byť predmetom postúpenia z tohto právneho predchodcu na uvedeného žalobcu.

31. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného v čase realizácie výzvy, resp. v čase právnym predchodcom vykonaného zosplatenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

33. Podľa uvedeného ust. § 565 Občianskeho zákonníka na to, aby žalobca ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo potrebné, aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo aby mu bolo určené rozhodnutím. Okrem toho je potrebné uviesť, že z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka (t.j. § 53 ods. 9, Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka) je možné vyvodiť, že povinnosťou právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa je upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku pred tým, ako k zosplateniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

34. Zároveň je potrebné uviesť, že samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako

15 dní pred uplatnením práva na zosplatnenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (pozri § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatnenie neúčinné. (vid'. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár).

35. Právny predchodca žalobcu mal po vyššie uvedenej "Poslednej výzve na úhradu pohľadávky" pristúpiť k samotnému zosplatneniu predmetného úveru prípisom zo dňa 16.11.2013 označeným ako "Oznámenie o zosplatnení úveru" adresovaný a doručeným žalovanému. Vykonaným dokazovaním však nebolo preukázané, že by právny predchodca uvedený prípis predchádzajúci zosplatneniu žalovanému riadne doručil, či dokonca vôbec dal na poštovú prepravu. Žiaden z týchto predpokladov (doručenie, resp. aspoň odoslanie poštovej zásielky s uvedeným prípisom) preukazujúcich takto doručenie vyššie uvedeného prípisu žalovanému nebol v spore preukázaný, a teda predčasné zosplatnenie úveru bolo neplatné.

36. Zároveň ale okrem toho, že nebolo preukázané splnenie riadneho predčasného zosplatnenia úveru, nebolo ani preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovaného riadne vyzval na splnenie ním predčasne zosplatneného úveru, a teda nepreukázal, že vykonal výzvu na splnenie záväzku žalovanému pred následným postúpením tejto pohľadávky žalobcovi v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

37. Za takúto výzvu by rozhodne nebolo možné považovať ani následné oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré však súdu predložené nebolo, nakoľko pre takýto právny úkon sa je existencia predchádzajúcej výzvy na úhradu dlhu a následne 90-dňové omeškanie žalovaných s úhradou pohľadávky uvedenej v tejto výzve podmienkou pre samotné postúpenie tejto pohľadávky. Poslednú výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 1.3.2013 a Oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 16.11.2013 podľa súdu nemožno považovať za písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania a ktorou by bol dlžníkovi poskytnutý primeraný čas vykonať nápravu na zotrvanie vo vzťahu s bankou, s ktorou bola dojednaná finančná služba. Uvedené listiny sa totiž podľa ich obsahu týkali a vzťahovali len na predčasné zosplatnenie úveru. Okrem toho, aj keď to priamo v Zákone o bankách nie je uvedené, z logiky veci vyplýva, že písomná výzva by mala byť doručovaná dlžníkovi v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. Predložené výzvy doručované 6 rokov pred účinnosťou postúpenia pohľadávky, nemožno považovať za výzvu doručovanú v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. S poukazom na vyššie uvedené, je potrebné konštatovať, že nedošlo k preukázaniu existencie kvalifikovanej písomnej výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách dlžníkovi. Súd v tomto smere poukazuje na napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 25Co/47/2019 zo dňa 28.11.2019 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/91/2018 zo dňa 27.3.2019.

38. Ako už súd vyššie uviedol, podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanému mohla byť z banky postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že tomuto žalovanému bola výzva na splnenie jeho omeškaných úhrad voči banke, ako aj samotné zosplatnenie preukázateľné dlžníkovi zaslané. V danom spore táto podmienka však ako už súd vyššie uviedol nebola splnená. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018).

39. Súd tiež dodáva, že oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení (odôvodnenie citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017).

40. Vyššie uvedené podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách musia byť splnené

kumulatívne na to, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok. V prípade ich nedodržania prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zo strany predchodcu žalobcu pritom neboli splnené všetky podmienky vyžadované pre postúpenie pohľadávky, a preto k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu dôjsť nemohlo. Z uvedeného dôvodu súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu zamietol.

41. Súd opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018, podľa ktorého ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa.

42. Po preukázaní nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore sa súd ďalším vecným preskúmaním merita sporu nezaoberal.

43. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Vzhľadom k tomu, že žalovaný mal v konaní plný úspech, súd mu priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.